

– 2002 telén még idehaza játszottam a Dunaferri együttesében, de nyáron már a német Paderborn csapatához kerültem – eleveníti fel játékos pályafutása utolsó éveit Petry Zsolt. – Szép éveket töltöttem ott, ahol nemcsak játszottam, hanem kapusedző is voltam.

• **Hogyan alakult ki, hogy kapusedző legyél?**

Így terveztem. Szerettem volna pályafutásom befejezése után kapusokkal foglalkozni. Paderbornban, noha egyedül végeztem a munkát, a felnőtt és az utánpótlás csapatoknál a klub vezetői elégedettek voltak velem. S úgy látszik, ennek híre ment, mert 2009-ben a német első ligás Hoffenheim is engem választott ki a kapusedzői feladatok ellátására.

• **Mi a feladatod a klubnál?**

Az első csapat kapusaiért, valamint az utánpótlás kapusok felkészítéséért felelek. Nagy örömet lelem ebben a munkában. Szerencsére itthon olyan edzőktől tanulhattam, mint Piski Elemér, Pálkás András, Kakas László és Bicskei Bertalan. Így a saját tapasztalataimmal együtt van mire alapoznom.

• **Mennyit változott a kapusjáték, amióta abbahagytad az aktív sportolást?**

A labdarúgás felgyorsult, atlétikusabb lett, és ennek megfelelően a kapusjátéknak is fejlődnie kell. A kapusoknak ma gyorsabban kell gondolkodniuk, megérteniük és megérezniük a játék helyzeteket. Nemrégiben megnéztem az 1991-ben a Wembley Stadionban játszott válogatott mérkőzést. Akkor még nyugodtan ki tudtam jönni egy beadásra, ma már ezt nem tehetném meg. Most már nem elég csak a kaput védeni, a védők mögötti területeket is felügyelet alatt kell tartani. A kapusjáték sokrétűbb lett, nagyobb területért kell felelni, és lábbal is sokkal jobban kell tudni a labdával

bánni. Fontosak a gyors és pontos támadásindítások, kidobások, célzott kirúgások is.

• **Véleményed szerint kik ma a legjobb kapusok?**

A labdarúgó EB-n azt láttam, hogy taktikailag még sokat kell javulniuk a kapusoknak. Iker Casillason kívül alig volt olyan kapus, aki olvasta a játékot, aki tudatosan játszott. Még mindig túl sok volt az intuitív megoldás. A már visszavonult kapusok közül Jens Lehmann és Edwin Van der Saar voltak nagyszerű, tudatos hálóőrök.

• **Neked milyen sikereid vannak a kapusok képzésében?**

Büszke vagyok rá, hogy az általam edzett Tom Starke-t a Bayern München elvitte a válogatott kapus, Neuer mellé. Starke szerintem egyébként jobb Neuernél, de ezt nyilván nem lesz könnyű bebizonyítani. Nagy feladatom, hogy most a Hoffenheimhez került a korábbi német válogatott Tim Wiese, aki egy harminc éves, tapasztalt kapus. Kérdés, hogy mennyire lesz nyitott az újra, mert ebben a korban a kapusok már egy csomó berögződéssel rendelkeznek. De remélem, rá is pozitív hatással leszek. A játéktudatát kell

VÖRÖSVÁRIAK A NAGYVILÁGBAN

Az egykori válogatott labdarúgó kapusnak óriási szerepe van abban, hogy a Hoffenheim 2000-es születésű utánpótlás csapata ellátogatott a vörösváriak által szervezett solymári tornára. A vörösvári, de évek óta Németországban élő szakemberrel ennek kapcsán a Bundesligában szereplő Hoffenheimnél végzett munkájáról beszélgetünk.

PETRY ZSOLT

fejlesztenem, a látókör kiszélesítését kel elernem.

• **Elégedettek veled a Hoffenheimnél?**

Úgy vélem, igen. Marcus Babel, az ú edző is azt mondta, számít a munkámra. Ez a munka teljes embert kíván, és én igyekszem ennek megfelelni. Büszke vagyok arra, amit eddig elértem, és remélem, hogy még sokáig tudom ezt csinálni.

• **Mikor tudsz ennyi munka mellett hazajárni?**

Nyáron voltam Vörösváron néhány napot, és a karácsonyi ünnepekre is hazajövök édesapámhoz – ennyi fér bele. De folyamatosan figyelemmel kísérem az otthoni eseményeket. Tudom, hogy például a vörösvári foci nincs túl jó helyzetben, sem az infrastruktúrát, sem pedig az egyéb körülményeket tekintve. De remélem, hogy a hoffenheimi csapat vendégjátéka legalább a fiataloknak nagy élményt adott.

A németek ritkán látogatnak el U13-as korban külföldi tornára, de a visszajelzések alapján tudom, hogy nem bánták meg a vörösvári látogatást.

Várhegyi Ferenc

KOMOLYTALAN A LA TÁCSIK ZOLTÁN

Megtörtént a magyar csoda. A kormány kérésére kijózanodott polgárok egyhavi, egyébként kocsmára szánt pénzük felajánlásából visszafizették az államadósságot, és még pár sörre is maradt.

A vasúti síneink helyén fel-alá járó teherautók látványával szíveskedjenek most betelni, mert ilyet többé az ükunokáink sem fognak látni!

„Hidd el, a pénz nem boldogít” – világosított fel a harkni végén a szervező, mire én boldogan lemondtam a honoráriumomról az ő javára. Legyen inkább ő boldogtalan.

A bűnözők, életük értelmét keresve, komoly megnyugvást lelnek abban a bizonyosságban, hogy azt még nem találták meg.

